

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2015/2120**2018/EØS/84/48**

av 25. november 2015

om fastsettelse av tiltak for tilgang til et åpent internett og om endring av direktiv 2002/22/EF om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om gjesting i offentlige mobilkommunikasjonsnett i Unionen(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Formålet med denne forordning er å fastsette felles regler for å sikre likebehandling av trafikk ved levering av internetttilgangstjenester og sluttbrukernes rettigheter i den forbindelse. Den skal beskytte sluttbrukere og samtidig sikre at økosystemet på internett fortsetter å fungere som en drivkraft for nyskaping. Reformen på området nettgjesting bør gjøre sluttbrukere trygge på at de kan forbli tilkoplede når de reiser i Unionen, og bør over tid føre til priser og andre vilkår i Unionen konvergerer.
- 2) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med prinsippet om teknologinøytralitet, det vil se at de verken pålegger eller innebærer forskjellsbehandling til fordel for bruk av en bestemt type teknologi.
- 3) Internett har i løpet av de siste tiårene utviklet seg som en åpen plattform for nyskaping med få hindringer for tilgang for sluttbrukere, leverandører av innhold, applikasjoner og tjenester og leverandører av internetttilgangstjenester. De eksisterende rammereglene har som mål å fremme sluttbrukernes mulighet til å få tilgang til og formidle informasjon og bruke applikasjoner og tjenester etter eget valg. Et betydelig antall sluttbrukere påvirkes imidlertid av trafikkstyringsmetoder som blokkerer eller bremser bestemte applikasjoner eller tjenester. Disse tendensene krever felles regler på unionsplan for å sikre et åpent internett og for å unngå oppsplitting av det indre marked som følge av tiltak som medlemsstatene treffer hver for seg.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 310 av 26.11.2015, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 92/2016 av 29. april 2016 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunns-tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 73 av 16.11.2017, s. 47.

⁽¹⁾ EUT C 177 av 11.6.2014, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 126 av 26.4.2014, s. 53.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 3. april 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning ved første behandling av 1. oktober 2015 (EUT C 365 av 4.11.2015, s. 1). Europaparlamentets holdning av 27. oktober 2015 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

- 4) En internettilgangstjeneste gir tilgang til internett, og i prinsippet til alle sluttpunktene på internett, uavhengig av hvilken nettverksteknologi og hvilket terminalutstyr som brukes av sluttbrukerne. Av årsaker som leverandører av internetttilgangstjenester ikke har kontroll over, er det imidlertid mulig at visse sluttpunkter på internett ikke alltid er tilgjengelige. Slike leverandører skal derfor anses å ha oppfylt sine forpliktelser knyttet til levering av en internetttilgangstjeneste i henhold til denne forordning når denne tjenesten gir mulighet for tilkopling til praktisk talt et hvilket som helst sluttpunkt på internett. Leverandører av internetttilgangstjenester bør derfor ikke begrense tilkoplingsmulighetene for noen av sluttpunktene som er tilgjengelige på internett.
- 5) Når sluttbrukere skal ha tilgang til internett, bør de stå fritt til å velge mellom forskjellige typer terminalutstyr som definert i kommisjonsdirektiv 2008/63/EF⁽¹⁾. Leverandører av internetttilgangstjenester bør ikke legge begrensninger på bruk av terminalutstyr som koples til nettet, utover begrensninger som er pålagt av produsenter eller distributører av terminalutstyr i samsvar med unionsretten.
- 6) Sluttbrukere bør ha rett til via sin internettilgangstjeneste å få tilgang til og formidle informasjon og innhold, og til å bruke og tilby applikasjoner og tjenester, uten forskjellsbehandling. Utøvelsen av denne retten bør ikke berøre unionsretten eller nasjonal lovgivning som er i samsvar med unionsretten, når det gjelder innholdets, applikasjonenes eller tjenestenes lovlighet. Denne forordning har ikke som formål å regulere lovligheten av innhold, applikasjoner eller tjenester eller å regulere framgangsmåter, krav og beskyttelsestiltak i tilknytning til dette. Disse forholdene er derfor fortsatt underlagt unionsretten eller nasjonal lovgivning som er i samsvar med unionsretten.
- 7) For å kunne utøve sin rett til å få tilgang til og formidle informasjon og innhold og bruke og tilby applikasjoner og tjenester etter eget valg bør sluttbrukere stå fritt til å inngå avtaler med leverandører av internetttilgangstjenester om takster for bestemte datamengder og hastigheter for internetttilgangstjenesten. Slike avtaler samt eventuell handelspraksis som følges av leverandører av internetttilgangstjenester, bør ikke begrense utøvelsen av disse rettighetene og på den måten omgå bestemmelsene i denne forordning som sikrer tilgang til et åpent internett. Nasjonale reguleringsmyndigheter og andre vedkommende myndigheter bør gis fullmakt til å gripe inn mot avtaler eller handelspraksis som på grunn av sitt omfang fører til situasjoner der sluttbrukernes valg blir vesentlig redusert i praksis. For dette formål bør det i forbindelse med vurderingen av avtaler og handelspraksis blant annet tas hensyn til de respektive markedsposisjonene til de involverte leverandørene av internetttilgangstjenester og innholds-, applikasjons- og tjenesteleverandørene. Nasjonale reguleringsmyndigheter og andre vedkommende myndigheter bør innenfor rammen av sin overvåkings- og håndhevsingsfunksjon være forpliktet til å gripe inn mot avtaler eller handelspraksis som vil undergrave vesentlige aspekter ved sluttbrukernes rettigheter.
- 8) Leverandører av internetttilgangstjenester bør behandle all trafikk likt når de leverer slike tjenester, uten forskjellsbehandling, begrensning eller innblanding, og uavhengig av sender eller mottaker, innhold, applikasjon, tjeneste eller terminalutstyr. I henhold til allmenne prinsipper i unionsretten og fast rettspraksis bør sammenlignbare situasjoner ikke behandles ulikt og ulike situasjoner ikke behandles likt, med mindre slik behandling er objektivt begrunnet.
- 9) Formålet med rimelig trafikkstyring er å bidra til effektiv bruk av nettressurser og optimering av den samlede overføringskvaliteten som svarer til objektivt forskjellige tekniske krav til tjenestekvalitet for bestemte trafikkategorier, og dermed for innholdet, applikasjonene og tjenestene som overføres. Rimelige trafikkstyringstiltak som treffes av leverandører av internetttilgangstjenester, bør innebære innsynsmulighet, forholdsmessighet og likebehandling, og bør ikke bygge på forretningsmessige vurderinger. Kravet om at trafikkstyringstiltak skal innebære likebehandling, er ikke til hinder for at leverandører av internetttilgangstjenester for å optimere den samlede overføringskvaliteten kan gjennomføre trafikkstyringstiltak som skiller mellom objektivt forskjellige trafikkategorier. For at den samlede kvaliteten og brukeropplevelsen skal bli best mulig, bør slik differensiering tillates bare på grunnlag av objektivt forskjellige tekniske krav til tjenestekvalitet (for eksempel når det gjelder ventetid, ustabilitet, pakketap og båndbredde) for bestemt trafikkategorier og ikke bygge på forretningsmessige vurderinger. Slike differensierende tiltak bør stå i rimelig forhold til formålet om optimering av den samlede kvaliteten og behandle likeverdig trafikk likt. Slike tiltak bør ikke opprettholdes lenger enn det som er nødvendig.
- 10) Rimelige trafikkstyringstiltak krever ikke teknikker som overvåker det konkrete innholdet i datatrafikk som overføres via internetttilgangstjenesten.

⁽¹⁾ Kommisjonsdirektiv 2008/63/EF av 20. juni 2008 om konkurranse på markedene for teleterminalutstyr (EUT L 162 av 21.6.2008, s. 20).

- 11) Alle trafikkstyringsmetoder som går lenger enn slike rimelige trafikkstyringstiltak ved å blokkere, bremse, endre, begrense, forstyrre, skade eller forskjellsbehandle bestemt innhold, bestemte applikasjoner eller tjenester eller bestemte kategorier av innhold, applikasjoner eller tjenester, bør forbys, med forbehold for de berettigede og avgrensede unntakene fastsatt i denne forordning. Disse unntakene bør tolkes strengt og underlegges krav om forholdsmessighet. Bestemt innhold, bestemte applikasjoner og tjenester og bestemte kategorier av disse bør vernes på grunn av den negative virkningen blokkering og andre restriktive tiltak som ikke omfattes av de berettigede unntakene, har på sluttbrukernes valg og på nyskaping. Regler mot endring av innhold, applikasjoner eller tjenester gjelder endring av kommunikasjonens innhold, men innebærer ikke et forbud mot ikke-diskriminerende datakomprimeringsteknikker som reduserer datafilens størrelse uten å endre noe av innholdet. Slik komprimering gjør det mulig å utnytte begrensede ressurser på en mer effektiv måte og tjener sluttbrukernes interesser ved å redusere datamengder, øke hastigheten og gi en bedre opplevelse ved bruk av det berørte innholdet og berørte applikasjoner og tjenester.
- 12) Trafikkstyringstiltak som går lenger enn slike rimelige trafikkstyringstiltak, skal treffes bare når det er nødvendig, og opprettholdes bare så lenge det er nødvendig for å overholde de tre berettigede unntakene fastsatt i denne forordning.
- 13) For det første kan det oppstå situasjoner der leverandører av internettjenester i henhold til Unionens regelverksakter eller nasjonal lovgivning som er i samsvar med unionsretten (for eksempel når det gjelder offentlig sikkerhet eller lovligheten av innhold, applikasjoner eller tjenester), herunder strafferett, er pålagt å for eksempel blokkere bestemt innhold eller bestemte applikasjoner eller tjenester. Videre kan det oppstå situasjoner der disse leverandørene omfattes av tiltak som er i samsvar med unionsretten, og som gjennomfører eller anvender unionsregelverksakter eller nasjonal lovgivning, for eksempel allmenngyldige tiltak, rettsavgjørelser, vedtak av offentlige myndigheter som er gitt relevante fullmakter, eller andre tiltak som sikrer overholdelse av slike unionsregelverksakter eller slik nasjonal lovgivning (for eksempel forpliktelser til å etterkomme rettsavgjørelser eller avgjørelser fra offentlige myndigheter om å blokkere ulovlig innhold). Kravet om å overholde unionsretten gjelder blant annet oppfyllelse av kravene i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter (heretter kalt «pakten») med hensyn til begrensning av utøvelsen av grunnleggende rettigheter og friheter. Som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/21/EF⁽¹⁾ skal alle tiltak som kan begrense disse grunnleggende rettighetene eller frihetene, innføres bare dersom de er hensiktsmessige, forholdsmessige og nødvendige i et demokratisk samfunn, og dersom gjennomføringen av dem er underlagt tilstrekkelige prosessuelle garantier i samsvar med Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, herunder konvensjonens bestemmelser om effektivt rettslig vern og en rettfærdig rettergang.
- 14) For det andre kan trafikkstyringstiltak som går lenger enn slike rimelige trafikkstyringstiltak, være nødvendige for å verne nettets integritet og sikkerhet, for eksempel for å forebygge nettangrep som oppstår gjennom spredning av skadeprogramvare, eller identitetstyveri som skjer gjennom bruk av spionprogramvare.
- 15) For det tredje kan tiltak som går lenger enn slike rimelige trafikkstyringstiltak, også være nødvendige for å forebygge overhengende fare for overbelastning av nettet, dvs. situasjoner der overbelastning er i ferd med å skje, og for å begrense virkningene av overbelastning av nettet når slik overbelastning bare er midlertidig eller skjer under ekstraordinære omstendigheter. Forholdsmessighetsprinsippet krever at trafikkstyringstiltak som begrunnes ut fra dette unntaket, behandler likeverdige trafikkategorier likt. Midlertidig overbelastning bør forstås som bestemte situasjoner av kort varighet der en plutselig økning av antallet brukere utover de faste brukerne eller en plutselig økning i etterspørselen etter bestemt innhold eller bestemte applikasjoner eller tjenester kan overskride overføringskapasiteten for visse deler av nettet og føre til at resten av nettet reagerer saktere. Midlertidig overbelastning kan forekomme spesielt i mobilnett, som er utsatt for mer varierende forhold, for eksempel fysiske hindringer, dårligere dekning innendørs eller et varierende antall aktive brukere som forflytter seg. Selv om det kan forventes at slik midlertidig overbelastning kan oppstå fra tid til annen på visse punkter i nettet – i den grad at den ikke kan anses som ekstraordinær – er det mulig at den ikke oppstår så ofte eller i så lange perioder at en kapasitetsutvidelse vil være økonomisk forsvarlig. Ekstraordinær overbelastning bør forstås som uforutsigbare og uunngåelige tilfeller av overbelastning, i både mobil- og fastnett. Mulige årsaker omfatter teknisk svikt, for eksempel nedetid på grunn av kabelbrudd eller feil på andre deler av infrastrukturen, uventede endringer i dirigeringen av trafikken eller store økninger i nettrafikken på grunn av

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/21/EF av 7. mars 2002 om felles rammeregler for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 av 24.4.2002, s. 33).

nødssituasjoner eller andre situasjoner som leverandører av internetttilgangstjenester ikke har kontroll over. Slike overbelastningsproblemer vil antakelig være sjeldne, men kan være alvorlige og er ikke nødvendigvis kortvarige. Behovet for å treffe trafikkstyringstiltak som går lenger enn de rimelige trafikkstyringstiltakene, for å forebygge eller begrense virkningene av midlertidig eller ekstraordinær overbelastning av nettet, bør ikke gi leverandører av internetttilgangstjenester mulighet til å omgå det alminnelige forbudet mot å blokkere, bremse, endre, begrense, forstyrre, skade eller forskjellsbehandle bestemt innhold, bestemte applikasjoner eller tjenester eller bestemte kategorier av disse. Tilbakevendende og mer langvarig overbelastning av nettet som verken er ekstraordinær eller midlertidig, bør ikke omfattes av dette unntaket, men bør heller håndteres gjennom en utvidelse av nettets kapasitet.

- 16) Innholds-, applikasjons- og tjenesteleverandører etterspør muligheten til å levere andre elektroniske kommunikasjonstjenester enn internetttilgangstjenester, der det kreves bestemte kvalitetsnivåer som ikke sikres gjennom internetttilgangstjenester. Slike bestemte kvalitetsnivåer kreves for eksempel for visse tjenester av allmenn interesse eller for visse nye maskin-til-maskin-kommunikasjonstjenester. Leverandører av elektronisk kommunikasjon til allmennheten, herunder leverandører av internetttilgangstjenester, og innholds-, applikasjons- og tjenesteleverandører bør derfor fritt kunne tilby tjenester som ikke er internetttilgangstjenester, og som er optimert for bestemte typer innhold, applikasjoner eller tjenester eller en kombinasjon av disse, dersom optimeringen er nødvendig for å oppfylle kravene om et bestemt kvalitetsnivå på innholdet, applikasjonene eller tjenestene. Nasjonale reguleringsmyndigheter bør kontrollere om og i hvilken grad slik optimering objektivt sett er nødvendig for å sikre ett eller flere spesifikke og sentrale elementer av innholdet, applikasjonene eller tjenestene og gi sluttbrukerne en tilsvarende kvalitetsgaranti, og ikke bare gir generell forrang for sammenlignbart innhold eller sammenlignbare applikasjoner eller tjenester som er tilgjengelige via internetttilgangstjenesten, og dermed omgår bestemmelsene om trafikkstyringstiltak som får anvendelse på internetttilgangstjenester.
- 17) For å unngå at levering av slike andre tjenester har en negativ virkning på tilgangen til eller den alminnelige kvaliteten på internetttilgangstjenester for sluttbrukere, må det sikres tilstrekkelig kapasitet. Leverandører av elektronisk kommunikasjon til allmennheten, herunder leverandører av internetttilgangstjenester, bør derfor tilby slike andre tjenester eller inngå tilsvarende avtaler med innholds-, applikasjons- eller tjenesteleverandører om å legge til rette for slike andre tjenester bare dersom nettet har tilstrekkelig kapasitet til å levere dem i tillegg til internetttilgangstjenester som leveres. Bestemmelsene i denne forordning om garantier for tilgang til et åpent internett bør ikke kunne omgås ved hjelp av andre tjenester som kan brukes eller tilbys som erstatning for internetttilgangstjenester. Det faktum at foretakstjenester som virtuelle private nett også kan gi tilgang til internett, bør ikke i seg selv medføre at de anses å være en erstatning for internetttilgangstjenester, forutsatt at leveringen av slik tilgang til internett fra en leverandør av elektronisk kommunikasjon til allmennheten oppfyller kravene i artikkel 3 nr. 1–4 i denne forordning og derfor ikke kan anses å medføre omgåelse av disse bestemmelsene. Levering av slike andre tjenester enn internetttilgangstjenester bør ikke gå på bekostning av tilgangen til og den alminnelige kvaliteten på internetttilgangstjenester for sluttbrukere. I mobilnett er trafikkmengden i en gitt radiocelle vanskeligere å forutse på grunn av det varierende antallet aktive sluttbrukere, og kvaliteten på internetttilgangstjenester for sluttbrukere kan derfor påvirkes under uforutsigbare omstendigheter. I mobilnett bør den alminnelige kvaliteten på internetttilgangstjenester for sluttbrukere ikke anses å være forringet dersom den samlede negative virkningen av andre tjenester enn internetttilgangstjenester er uunngåelig, minimal og av begrenset varighet. Nasjonale reguleringsmyndigheter bør sikre at leverandører av elektronisk kommunikasjon til allmennheten oppfyller dette kravet. I den forbindelse bør nasjonale reguleringsmyndigheter vurdere virkningen på tilgangen til og den alminnelige kvaliteten på internetttilgangstjenester ved å analysere blant annet parametere for tjenestekvalitet (for eksempel ventetid, ustabilitet og pakketap), graden og virkningene av overbelastning av nettet, faktiske hastigheter sammenlignet med avterte hastigheter, ytelsen til internetttilgangstjenester sammenlignet med andre tjenester enn internetttilgangstjenester og sluttbrukernes oppfatning av kvaliteten.
- 18) Bestemmelsene om sikring av tilgang til et åpent internett bør utfylles med virkningsfulle sluttbrukerbestemmelser om spørsmål som særlig gjelder internetttilgangstjenester, og som gjør det mulig for sluttbrukerne å foreta velbegrunnede valg. Disse bestemmelsene bør få anvendelse i tillegg til gjeldende bestemmelser i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/22/EF⁽¹⁾, og medlemsstatene bør ha mulighet til å opprettholde eller treffe mer omfattende tiltak. Leverandører av internetttilgangstjenester bør på en tydelig måte opplyse sluttbrukere om hvordan trafikkstyringsmetoder som er brukt, kan påvirke kvaliteten på internetttilgangstjenester og personvern og vern av personopplysninger for sluttbrukere, og om

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/22/EF av 7. mars 2002 om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (direktivet om leveringspliktige tjenester) (EFT L 108 av 24.4.2002, s. 51).

hvordan andre tjenester enn internetttilgangstjenester som de abonnerer på, kan påvirke kvaliteten og tilgangen på deres respektive internetttilgangstjenester. For å styrke sluttbrukernes stilling i slike situasjoner bør leverandører av internetttilgangstjenester derfor i kontrakten til sluttbrukerne opplyse om hvilken hastighet de realistisk sett kan levere. Den vanligvis tilgjengelige hastigheten anses å være hastigheten som en sluttbruker oftest kan forvente når vedkommende bruker tjenesten. Leverandører av internetttilgangstjenester bør også opplyse forbrukerne om klageadgangen som foreligger i henhold til nasjonal lovgivning i tilfeller der ytelsen ikke oppfyller kravene. Ethvert vesentlig og kontinuerlig eller regelmessig forekommende avvik mellom tjenestens faktiske ytelse og ytelsen som er angitt i kontrakten, skal, dersom dette konstateres gjennom en overvåkingsordning som er godkjent av den nasjonale reguleringsmyndigheten, anses som manglende ytelsessamsvar med hensyn til fastsettelse av klageadgangen som forbrukeren har i henhold til nasjonal lovgivning. Metoden bør fastsettes i retningslinjene fra Sammenslutningen av europeiske reguleringsmyndigheter for elektronisk kommunikasjon (BEREC) og ved behov gjennomgås og ajourføres for å gjenspeile utviklingen innen teknologi og infrastruktur. Nasjonale reguleringsmyndigheter bør sikre overholdelse av reglene i denne forordning om innsynstiltak for å sikre tilgang til et åpent internett.

- 19) Nasjonale reguleringsmyndigheter spiller en avgjørende rolle når det gjelder å sikre at sluttbrukere kan utøve sine rettigheter i henhold til denne forordning på en effektiv måte, og at reglene om å sikre tilgang til et åpent internett overholdes. Nasjonale reguleringsmyndigheter bør derfor ha overvåkings- og rapporteringsplikt, og bør sikre at leverandører av elektronisk kommunikasjon til allmennheten, herunder leverandører av internetttilgangstjenester, oppfyller sine plikter når det gjelder å sikre tilgang til et åpent internett. Dette omfatter plikten til å sikre tilstrekkelig nettkapasitet til levering av ikke-diskriminerende internetttilgangstjenester av høy kvalitet, og den alminnelige kvaliteten på disse tjenestene bør ikke bli forringet som følge av levering av andre tjenester enn internetttilgangstjenester, med et bestemt kvalitetsnivå. Nasjonale reguleringsmyndigheter bør også ha fullmakt til å pålegge krav til tekniske egenskaper, minstekrav til tjenestekvalitet og andre hensiktsmessige tiltak for alle eller individuelle leverandører av elektronisk kommunikasjon til allmennheten dersom dette er nødvendig for å sikre overholdelse av bestemmelsene i denne forordning om å sikre tilgang til et åpent internett, eller for å hindre forringelse av den alminnelige kvaliteten på internetttilgangstjenester for sluttbrukere. Nasjonale reguleringsmyndigheter bør i den forbindelse ta størst mulig hensyn til relevante retningslinjer fra BEREC.
- 20) Markedet for mobilkommunikasjon i Unionen er fortsatt fragmentert, og det finnes ingen mobilnett som dekker alle medlemsstater. Nettgjestingstilbydere må derfor kjøpe nettgjestingstjenester i engrosleddet fra eller utveksle nettgjestingstjenester i engrosleddet med operatører i en besøkt medlemsstat for å kunne levere mobilkommunikasjonstjenester til sine innenlandske kunder som reiser i Unionen.
- 21) I europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 531/2012⁽¹⁾ fastsettes det politiske målet om at forskjellen mellom nettgjestingstakster og innenlandske takster bør nærme seg null. Det overordnede målet om å eliminere forskjellen mellom innenlandske priser og nettgjestingspriser kan ikke nås på en varig måte når engrosprisene ligger på det nivået som er observert. I denne forordning fastsettes derfor at tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet bør avskaffes fra 15. juni 2017, forutsatt at problemene som for tiden observeres i engrosmarkedet for nettgjesting, blir løst. Kommisjonen bør i den forbindelse foreta en gjennomgåelse av engrosmarkedet for nettgjesting og framlegge et forslag til regelverk på grunnlag av resultatet av gjennomgåelsen.
- 22) Samtidig bør nettgjestingstilbydere ha mulighet til å anvende en «ordning for normal bruk» i forbindelse med forbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som leveres til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris. Hensikten med ordningen for normal bruk er å hindre nettgjestingskunders unormale bruk eller misbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, for eksempel at nettgjestingskunder bruker slike tjenester i en annen medlemsstat enn den innenlandske tilbyderens medlemsstat for andre formål enn periodiske reiser. Enhver ordning for normal bruk bør gi nettgjestingstilbyderens kunder mulighet til å forbruke regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris i en mengde som stemmer overens med deres respektive takstplaner.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 531/2012 av 13. juni 2012 om gjesting i offentlige mobilkommunikasjonsnett i Unionen (EUT L 172 av 30.6.2012, s. 10).

- 23) En nettgjestingstilbyder bør unntaksvis og under ekstraordinære omstendigheter ha mulighet til å søke om tillatelse til å innkreve en tilleggsavgift for å sikre bærekraften til sin innenlandske avregningsmodell, dersom en nettgjestingstilbyder ikke er i stand til å få dekket sine samlede faktiske og forventede kostnader ved levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet gjennom sine samlede faktiske og forventede inntekter fra levering av slike tjenester. Vurderingen av bærekraften til den innenlandske avregningsmodellen bør bygge på relevante objektive faktorer som er spesifikke for nettgjestingstilbyderen, herunder objektive variasjoner mellom nettgjestingstilbydere i den berørte medlemsstaten og det nasjonale pris- og inntektsnivået. Dette kan for eksempel være tilfellet for operatører som bruker prismodeller med fast sats for innenlandske sluttbrukere, og som har betydelig negativ ubalanse i trafikken, der den implisitte innenlandske enhetsprisen er lav og operatørens samlede inntekt også er lav sammenlignet med kostnadsbyrden ved nettgjesting, eller der den implisitte enhetsprisen er lav og det faktiske eller forventede forbruket av nettgjestingstjenester er høyt. Så snart både engros- og sluttbrukerleddet i nettgjestingsmarkedet fullt ut har tilpasset seg utbredelsen av nettgjesting til innenlandsk prisnivå og innføringen av nettgjesting som et normalt innslag i takstplaner for sluttbrukere, forventes det at slike ekstraordinære omstendigheter ikke lenger vil oppstå. For å unngå at tilbydernes innenlandske avregningsmodeller blir uholdbare som følge av slike problemer med kostnadsdekning og skaper en fare for en merkbar virkning på utviklingen i innenlandske priser, en såkalt «vannsengeffekt», bør nettgjestingstilbydere under slike omstendigheter og etter tillatelse fra den nasjonale reguleringsmyndigheten ha mulighet til å innkreve en tilleggsavgift for regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet bare i den grad det er nødvendig for å dekke alle relevante kostnader ved levering av slike tjenester.
- 24) Kostnadene i forbindelse med levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet bør derfor fastsettes på grunnlag av de faktiske nettgjestingsprisene i engrosleddet som gjelder for den delen av den berørte nettgjestingstilbyderens utgående nettgjestingstrafikk som overstiger tilbyderens innkommende nettgjestingstrafikk, og på grunnlag av en rimelig avsetning for samkostnader og felleskostnader. Inntekter fra regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet bør fastsettes på grunnlag av inntekter ved innenlandske prisnivåer som kan tilskrives forbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, enten som pris per enhet eller som en andel av en fast avgift som gjenspeiler de faktiske og forventede andelene av henholdsvis kundenes forbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet i Unionen og det innenlandske forbruket. Det bør også tas hensyn til forbruket av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet og det innenlandske forbruket til nettgjestingstilbyderens kunder, og til konkurranse-, pris- og inntektsnivået i det innenlandske markedet og eventuelle konstaterbare risikoer for at nettgjesting til innenlandske sluttbrukerpriser vil påvirke utviklingen av disse prisene merkbart.
- 25) For å sikre en smidig overgang fra forordning (EU) nr. 531/2012 til avskaffelsen av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet bør det ved denne forordning innføres en overgangsperiode der nettgjestingstilbyderne kan kreve en tilleggsavgift utover innenlandske priser når de leverer regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet. Denne overgangsordningen bør fungere som en forberedelse til den grunnleggende strategiendringen ved å innføre nettgjesting i Unionen som en integrert del av innenlandske takstplaner som tilbys på hjemmemarkedene. Utgangspunktet for overgangsordningen bør derfor være de respektive innenlandske sluttbrukerprisene, som kan ledsages av en tilleggsavgift som ikke skal overstige den høyeste nettgjestingsprisen i engrosleddet som gjelder i tidsrommet umiddelbart før overgangsperioden. En slik overgangsordning bør også sikre betydelige prisnedsettelsler for kundene fra anvendelsesdatoen for denne forordning og ikke under noen omstendighet, når tilleggsavgiften legges til den innenlandske sluttbrukerprisen, føre til en nettgjestingspris i sluttbrukerleddet som overstiger den høyeste regulerte nettgjestingsprisen i sluttbrukerleddet som gjelder i tidsrommet umiddelbart før overgangsperioden.
- 26) Den relevante innenlandske sluttbrukerprisen bør tilsvare den innenlandske sluttbrukerprisen per enhet. I situasjoner der det ikke finnes bestemte innenlandske sluttbrukerpriser som kan brukes som grunnlag for en regulert nettgjestingstjeneste i sluttbrukerleddet (for eksempel ved innenlandske ubegrensede takstplaner, pakketilbud eller innenlandske takster som ikke omfatter data), bør imidlertid den innenlandske sluttbrukerprisen anses å tilsvare avregningsmetoden som ville gjelde dersom kunden brukte den innenlandske takstplanen i sin medlemsstat.
- 27) For å øke konkurransen i sluttbrukerleddet på nettgjestingsmarkedet pålegger forordning (EU) nr. 531/2012 innenlandske tilbydere å gi sine kunder mulighet til tilgang til regulerte tale-, SMS- og datanettgjestingstjenester, levert som en pakke av en hvilken som helst alternativ nettgjestingstilbyder. Ettersom ordningen for nettgjesting i sluttbrukerleddet fastsatt i denne forordning innebærer snarlig avskaffelse av nettgjestingsprisene i sluttbrukerleddet fastsatt i artikkel 8, 10 og 13 i forordning (EU) nr. 531/2012, vil det ikke lenger være rimelig å pålegge innenlandske tilbydere å gjennomføre slikt atskilt salg av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet. Tilbydere som allerede gir sine kunder mulighet til tilgang til tale-, SMS- og datanettgjestingstjenester som leveres som en pakke av en alternativ nettgjestingstilbyder, kan fortsette med dette. Det kan på den annen side ikke utelukkes at mer konkurransepregede sluttbrukerpriser i besøkte markeder, særlig på datanettgjestingstjenester, kan være fordelaktig for nettgjestingskundene. Ettersom datanettgjestingstjenester blir mer og mer etterspurt og stadig viktigere, bør

nettgjestingskunder på reise i Unionen ha flere alternativer når det gjelder å få tilgang til datanettgjestingstjenester. Kravet om at verken innenlandske tilbydere eller nettgjestingstilbydere skal hindre kunder i å få tilgang til regulerte datanettgjestingstjenester som tilbys direkte i et besøkt nett av en alternativ nettgjestingstilbyder, som fastsatt i forordning (EU) nr. 531/2012, bør derfor opprettholdes.

- 28) I samsvar med prinsippet om at anroperen betaler, må ikke mobilkunder betale for å motta innenlandske mobilanrop, og kostnaden ved terminering av et anrop i den anroptes nett dekkes av anroperens sluttbrukerpris. Tilnærmingen mellom mobiltermineringstakster i medlemsstatene bør gjøre det mulig å bruke samme prinsipp på regulerte nettgjestingsanrop i sluttbrukerleddet. Ettersom dette ennå ikke er tilfellet, bør imidlertid tilleggsavgiften for mottatte regulerte nettgjestingsanrop i situasjonene beskrevet i denne forordning der nettgjestingstilbydere kan innkreve en tilleggsavgift for regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, ikke overstige det veide gjennomsnittet av de høyeste mobiltermineringstakstene som er fastsatt i Unionen. Dette anses å være en overgangsordning inntil Kommisjonen avklarer dette utestående spørsmålet.
- 29) Forordning (EU) nr. 531/2012 bør derfor endres.
- 30) Denne forordning bør utgjøre et særlig tiltak i henhold til artikkel 1 nr. 5 i direktiv 2002/21/EF. Dersom tilbydere av nettgjestingstjenester i Unionen endrer sine nettgjestingstakster til sluttbrukere og tilhørende ordninger for bruk av nettgjesting for å oppfylle kravene i denne forordning, bør slike endringer derfor ikke medføre at mobiltelefonkunder gis rett til, i henhold til nasjonal lovgivning som innarbeider de gjeldende rammereglene for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester, å si opp sine avtaler.
- 31) For å styrke nettgjestingskundernes rettigheter fastsatt i forordning (EU) nr. 531/2012 bør det når det gjelder regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, fastsettes særlige innsynskrav i denne forordning som er tilpasset de særlige takst- og mengdevilkårene som får anvendelse når tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet er avskaffet. Det bør særlig fastsettes at nettgjestingskunder skal få melding gratis og til rett tid om gjeldende ordning for normal bruk, når kunden bruker opp den gjeldende mengden som tilsvarer normal bruk av regulerte tale- eller SMS-nettgjestingstjenester, om eventuelle tilleggsavgifter og om samlet forbruk av regulerte datanettgjestingstjenester.
- 32) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av bestemmelsene i denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet med hensyn til fastsettelse av det veide gjennomsnittet av de høyeste mobiltermineringstakstene og av nærmere regler for anvendelsen av ordningen for normal bruk, for metoden for å vurdere om avskaffelsen av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet er bærekraftig, og for søknaden som en nettgjestingstilbyder skal inngi i forbindelse med denne vurderingen. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- 33) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettighetene og prinsippene som er anerkjent særlig i pakten, særlig vern av personopplysninger, adgang til å utøve virksomhet, likebehandling og forbrukervern.
- 34) Ettersom målet for denne forordning, som er å fastsette felles regler som er nødvendige for å sikre tilgang til et åpent internett og avskaffe tilleggsavgifter for nettgjesting, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av sitt omfang og sine virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 35) EUs datatilsynsmann er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾ og har avgitt uttalelse 24. november 2013 —

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 8.12.2001, s. 1).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Ved denne forordning fastsettes felles regler for å sikre likeverdig og ikke-diskriminerende behandling av trafikk ved levering av internetttilgangstjenester og sluttbrukernes rettigheter i den forbindelse.
2. Ved denne forordning innføres en ny ordning for fastsettelse av sluttbrukerpriser for regulerte nettgjestingstjenester i Unionen for å avskaffe tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet uten å forstyrre hjemmemarkeder og besøkte markeder.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning får definisjonene fastsatt i artikkel 2 i direktiv 2002/21/EF anvendelse.

Videre menes med:

- 1) «leverandør av elektronisk kommunikasjon til allmennheten» et foretak som tilbyr offentlige kommunikasjonsnett eller offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester,
- 2) «internetttilgangstjeneste» en offentlig tilgjengelig elektronisk kommunikasjonstjeneste som gir tilgang til internett og dermed mulighet for tilkoping til praktisk talt et hvilket som helst sluttpunkt på internett, uavhengig av hvilken netttknologi og hvilket terminalutstyr som brukes.

Artikkel 3

Garanti for tilgang til et åpent internett

1. Sluttbrukere har rett til via sin internetttilgangstjeneste å få tilgang til og formidle informasjon og innhold, bruke og tilby applikasjoner og tjenester og bruke terminalutstyr etter eget valg, uavhengig av hvor sluttbrukeren eller leverandøren befinner seg, og uavhengig av informasjonens, innholdets, applikasjonens eller tjenestens plassering, opprinnelse eller bestemmelsessted.

Dette nummer berører ikke unionsretten eller nasjonal lovgivning som er i samsvar med unionsretten, når det gjelder innholdets, applikasjonenes eller tjenestenes lovligheit.

2. Avtaler mellom leverandører av internetttilgangstjenester og sluttbrukere om forretningsmessige og tekniske vilkår og internetttilgangstjenestenes enkeltheter, for eksempel pris, datamengde eller hastighet, og eventuell handelspraksis som følges av leverandører av internetttilgangstjenester, skal ikke begrense utøvelsen av sluttbrukernes rettigheter som er fastsatt i nr. 1.
3. Leverandører av internetttilgangstjenester skal behandle all trafikk likt når de leverer internetttilgangstjenester, uten forskjellsbehandling, begrensning eller innblanding og uavhengig av sender og mottaker, innholdet som hentes eller formidles, applikasjonene eller tjenestene som brukes eller tilbys eller terminalutstyret som brukes.

Første ledd er ikke til hinder for at leverandører av internetttilgangstjenester gjennomfører rimelige trafikkstyringstiltak. For at slike tiltak skal anses som rimelige, skal de innebære innsynsmulighet, forholdsmessighet og likebehandling og ikke bygge på forretningsmessige vurderinger, men på objektivt forskjellige tekniske krav til tjenestekvalitet for bestemte trafikkategorier. Slike tiltak skal ikke innebære overvåking av det konkrete innholdet og skal ikke opprettholdes lenger enn det som er nødvendig.

Leverandører av internetttilgangstjenester skal ikke treffe trafikkstyringstiltak som går lenger enn dem som er fastsatt i annet ledd, og skal særlig ikke blokkere, bremse, endre, begrense, forstyrre, skade eller forskjellsbehandle bestemt innhold, bestemte applikasjoner eller tjenester eller bestemte kategorier av disse, med mindre det er nødvendig, og bare så lenge det er nødvendig, for å

- a) overholde Unionens regelverksakter eller nasjonal lovgivning som er i samsvar med unionsretten, og som leverandører av internetttilgangstjenester er underlagt, eller med tiltak som er i samsvar med unionsretten og gjennomfører slike unionsregelverksakter eller slik nasjonal lovgivning, herunder rettsavgjørelser eller avgjørelser fra offentlige myndigheter som er gitt relevante fullmakter,

- b) opprettholde integriteten og sikkerheten til nettet, tjenester som tilbys via nettet, og terminalutstyret til sluttbrukerne,
- c) forebygge overhengende fare for overbelastning av nettet og begrense virkningene av ekstraordinær eller midlertidig overbelastning av nettet, forutsatt at likeverdige kategorier eller likeverdig trafikk behandles likt.

4. Trafikkstyringstiltak kan medføre behandling av personopplysninger bare dersom slik behandling er nødvendig og forholdsmessig for å nå målene fastsatt i nr. 3. Slik behandling skal foretas i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽¹⁾. Trafikkstyringstiltak skal også overholde europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF⁽²⁾.

5. Leverandører av elektronisk kommunikasjon til allmennheten, herunder leverandører av internetttilgangstjenester, og innholds-, applikasjons- og tjenesteleverandører skal fritt kunne tilby tjenester som ikke er internetttilgangstjenester, og som er optimert for bestemte typer innhold, applikasjoner eller tjenester eller en kombinasjon av disse, dersom optimeringen er nødvendig for å oppfylle kravene om et bestemt kvalitetsnivå på innholdet, applikasjonene eller tjenestene.

Leverandører av elektronisk kommunikasjon til allmennheten, herunder leverandører av internetttilgangstjenester, kan tilby eller legge til rette for slike tjenester bare dersom nettet har tilstrekkelig kapasitet til å levere dem i tillegg til internetttilgangstjenester som leveres. Slike tjenester skal ikke kunne brukes eller tilbys som erstatning for internetttilgangstjenester, og skal ikke gå på bekostning av tilgangen til eller den alminnelige kvaliteten på internetttilgangstjenester for sluttbrukere.

Artikkel 4

Innsynstiltak for å sikre tilgang til et åpent internett

1. Leverandører av internetttilgangstjenester skal sikre at alle kontrakter som omfatter internetttilgangstjenester, minst inneholder følgende:

- a) opplysninger om hvordan trafikkstyringstiltak som den aktuelle leverandøren har truffet, kan påvirke kvaliteten på internetttilgangstjenestene, sluttbrukernes personvern og vernet av deres personopplysninger,
- b) en klar og forståelig forklaring av hvordan eventuelle begrensninger på mengde, hastighet og andre parametere for tjenestekvalitet i praksis kan påvirke internetttilgangstjenestene, særlig bruken av innhold, applikasjoner og tjenester,
- c) en klar og forståelig forklaring av hvordan eventuelle tjenester nevnt i artikkel 3 nr. 5 som sluttbrukeren abonnerer på, i praksis kan påvirke internetttilgangstjenestene som leveres til nevnte sluttbruker,
- d) en klar og forståelig forklaring av internetttilgangstjenestenes laveste, vanligvis tilgjengelige, høyeste og avterte nedlastings- og opplastingshastighet for fastnett, eller av internetttilgangstjenestenes anslåtte høyeste og avterte nedlastings- og opplastingshastighet for mobilnett, og hvordan vesentlige avvik fra de respektive avterte nedlastings- og opplastingshastighetene kan påvirke utøvelsen av sluttbrukernes rettigheter fastsatt i artikkel 3 nr. 1,
- e) en klar og forståelig forklaring av klageadgangen som forbrukeren har i henhold til nasjonal lovgivning ved kontinuerlig eller regelmessig forekommende avvik mellom internetttilgangstjenestens faktiske ytelse når det gjelder hastighet eller andre parametere for tjenestekvalitet, og ytelsen som er angitt i samsvar med bokstav a)–d).

Leverandører av internetttilgangstjenester skal offentliggjøre opplysningene nevnt i første ledd.

2. Leverandører av internetttilgangstjenester skal innføre framgangsmåter som er åpne for innsyn, enkle og effektive, for å behandle klager fra sluttbrukere som gjelder rettighetene og forpliktelsene fastsatt i artikkel 3 og i nr. 1 i denne artikkel.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon) (EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37).

3. Kravene fastsatt i nr. 1 og 2 kommer i tillegg til kravene i direktiv 2002/22/EF og er ikke til hinder for at medlemsstatene beholder eller innfører ytterligere overvåkings-, opplysnings- og innsynskrav, herunder krav til innholdet i og formen til opplysningene som skal offentliggjøres, og måten de skal offentliggjøres på. Disse kravene skal overholde denne forordning og relevante bestemmelser i direktiv 2002/21/EF og 2002/22/EF.

4. Ethvert vesentlig avvik, kontinuerlig eller regelmessig forekommende, mellom internettilgangstjenestens faktiske ytelse når det gjelder hastighet eller andre parametere for tjenestekvalitet, og ytelsen som er angitt i samsvar med nr. 1 bokstav a)–d), skal dersom de relevante faktiske forholdene konstateres gjennom en overvåkingsordning som er godkjent av den nasjonale reguleringsmyndigheten, anses som manglende ytelsessamsvar med hensyn til å utløse klageadgangen som forbrukeren har i henhold til nasjonal lovgivning.

Dette nummer får anvendelse bare på kontrakter som inngås eller fornyes fra 29. november 2015.

Artikkel 5

Tilsyn og håndheving

1. Nasjonale reguleringsmyndigheter skal nøye overvåke og sikre overholdelse av artikkel 3 og 4, og skal fremme fortsatt tilgang til internettilgangstjenester uten forskjellsbehandling med kvalitetsnivåer som gjenspeiler tekniske framskritt. For dette formål kan nasjonale reguleringsmyndigheter fastsette krav til én eller flere leverandører av elektronisk kommunikasjon til allmennheten, herunder leverandører av internettilgangstjenester, som gjelder tekniske egenskaper, minstekrav til tjenestekvalitet og andre hensiktsmessige og nødvendige tiltak.

Nasjonale reguleringsmyndigheter skal hvert år offentliggjøre rapporter om sin overvåking og resultatene av den og framlegge disse rapportene for Kommisjonen og BEREC.

2. På anmodning fra den nasjonale reguleringsmyndigheten skal leverandører av elektronisk kommunikasjon til allmennheten, herunder leverandører av internettilgangstjenester, framlegge for nevnte nasjonale reguleringsmyndighet relevante opplysninger om forpliktelsene nevnt i artikkel 3 og 4, særlig opplysninger om hvordan de forvalter sin nettkapasitet og -trafikk, samt begrunnelser for eventuelle trafikkstyringstiltak som er truffet. Disse leverandørene skal framlegge opplysningene det er anmodet om, i samsvar med fristene og detaljnivået som den nasjonale reguleringsmyndigheten krever.

3. For å bidra til ensartet anvendelse av denne forordning skal BEREC innen 30. august 2016 etter samråd med berørte parter og i nært samarbeid med Kommisjonen utstede retningslinjer for gjennomføringen av de nasjonale reguleringsmyndighetenes forpliktelser i henhold til denne artikkel.

4. Denne artikkel berører ikke oppgavene som medlemsstatene har pålagt de nasjonale reguleringsmyndighetene eller andre vedkommende myndigheter i samsvar med unionsretten.

Artikkel 6

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av artikkel 3, 4 og 5, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om disse reglene og tiltakene innen 30. april 2016 og omgående underrette Kommisjonen om eventuelle senere endringer som påvirker dem.

Artikkel 7

Endring av forordning (EU) nr. 531/2012

I forordning (EU) nr. 531/2012 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 2 nr. 2 gjøres følgende endringer:

- a) Bokstav i), l) og n) utgår.
- b) Nye bokstaver skal lyde:

«r) «innenlandsk sluttbrukerpris» en nettgjestingstilbyders innenlandske sluttbrukerpris per enhet for foretatte anrop og sendte SMS-er (både originert og terminert i forskjellige offentlige kommunikasjonsnett i samme medlemsstat) og for data som forbrukes av en kunde; dersom det ikke finnes noen bestemt innenlandsk sluttbrukerpris per enhet, skal den innenlandske sluttbrukerprisen anses å tilsvare avregningsmetoden som gjelder for kunden for foretatte anrop og sendte SMS-er (både originert og terminert i forskjellige offentlige kommunikasjonsnett i samme medlemsstat), og data som forbrukes i den nevnte kundens medlemsstat,

- s) «atskilt salg av regulerte datanettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet» levering av regulerte datanettgjestingstjenester til nettgjestingskunder direkte i et besøkt nett av en alternativ nettgjestingstilbyder.»

2) I artikkel 3 skal nr. 6 lyde:

«6. Standardtilbudet nevnt i nr. 5 skal være tilstrekkelig detaljert og omfatte alle deler som er nødvendige for tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet som nevnt i nr. 3, og gi en beskrivelse av tilbud som er relevante for tilgangen til nettgjestingstjenester i engrosleddet og tilgangen til videresalg av nettgjestingstjenester i engrosleddet, samt tilhørende vilkår. Dette standardtilbudet kan omfatte vilkår for å hindre permanent nettgjesting eller unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet for andre formål enn levering av regulerte nettgjestingstjenester til nettgjestingstilbydernes kunder i de periodene sistnevnte er på reise i Unionen. Nasjonale reguleringsmyndigheter skal om nødvendig pålegge endringer i standardtilbud for å sikre at forpliktelsene fastsatt i denne artikkel overholdes.»

3) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a) Tittelen skal lyde:

«Atskilt salg av regulerte datanettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet».

b) I nr. 1 utgår første ledd.

c) Nr. 4 og 5 utgår.

4) I artikkel 5 gjøres følgende endringer:

a) Tittelen skal lyde:

«Gjennomføring av atskilt salg av regulerte datanettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet».

b) Nr. 1 skal lyde:

«1. Innenlandske tilbydere skal overholde forpliktelsen som gjelder det atskilte salget av regulerte datanettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som fastsatt i artikkel 4, slik at nettgjestingskunder kan bruke atskilte regulerte datanettgjestingstjenester. Innenlandske tilbydere skal imøtekomme alle rimelige anmodninger om tilgang til ressurser og tilhørende støttetjenester som er relevante for det atskilte salget av regulerte datanettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet. Tilgang til ressurser og støttetjenester som er nødvendige for det atskilte salget av regulerte datanettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, herunder brukerautentiseringstjenester, skal være kostnadsfri og ikke medføre noen direkte utgifter for nettgjestingskundene.»

c) Nr. 2 skal lyde:

«2. For å sikre ensartet og samtidig gjennomføring av det atskilte salget av regulerte datanettgjestingstjenester i hele Unionen skal Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter og etter samråd med BEREC vedta nærmere regler for en teknisk løsning for atskilt salg av regulerte datanettgjestingstjenester. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 6 nr. 2.»

d) I nr. 3 skal den innledende teksten lyde:

«3. Den tekniske løsningen for gjennomføring av det atskilte salget av regulerte datanettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet skal oppfylle følgende kriterier:»

5) Følgende artikler tilføyes:

«Artikkel 6a

Avskaffelse av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet

Med forbehold for artikkel 6b og 6c og med virkning fra 15. juni 2017, og forutsatt at rettsakten som skal vedtas som følge av forslaget nevnt i artikkel 19 nr. 2, har fått anvendelse på nevnte dato, skal nettgjestingstilbydere ikke innkreve en tilleggsavgift utover den innenlandske sluttbrukerprisen fra nettgjestingskunder i noen medlemsstat for foretatte eller mottatte regulerte nettgjestingsanrop, for sendte regulerte nettgjestings-SMS-er eller benyttede regulerte datanettgjestingstjenester, herunder MMS-er, eller noen standardtakst for å gjøre det mulig å bruke terminalutstyr eller -tjenester i utlandet.

*Artikkel 6b***Normal bruk**

1. Nettgjestingstilbydere kan i samsvar med denne artikkel og gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 6d anvende en «ordning for normal bruk» i forbindelse med forbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som leveres til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris, for å hindre nettgjestingskunders unormale bruk eller misbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, for eksempel at nettgjestingskunder bruker slike tjenester i en annen medlemsstat enn den innenlandske tilbyderens medlemsstat for andre formål enn periodiske reiser.

Enhver ordning for normal bruk skal gi nettgjestingstilbyderens kunder mulighet til å forbruke regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris i en mengde som stemmer overens med deres respektive takstplaner.

2. Artikkel 6e får anvendelse på bruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som overskrider grensene i en ordning for normal bruk.

*Artikkel 6c***Varig avskaffelse av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet**

1. En nettgjestingstilbyder kan unntaksvis og under ekstraordinære omstendigheter søke om tillatelse til å innkreve en tilleggsavgift for å sikre bærekraften til sin innenlandske avregningsmodell, dersom en nettgjestingstilbyder ikke er i stand til å få dekket sine samlede faktiske og forventede kostnader ved levering av regulerte nettgjestingstjenester i samsvar med artikkel 6a og 6b, gjennom sine samlede faktiske og forventede inntekter fra levering av slike tjenester. Denne tilleggsavgiften skal innkreves bare i den grad det er nødvendig for å dekke kostnadene ved levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, og det skal tas hensyn til de gjeldende høyeste engrosprisene.

2. Dersom en nettgjestingstilbyder velger å benytte seg av nr. 1 i denne artikkel, skal denne omgående inngi en søknad til den nasjonale reguleringsmyndigheten og framlegge alle nødvendige opplysninger i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 6d. Deretter skal nettgjestingstilbyderen hver tolvte måned ajourføre opplysningene og framlegge dem for den nasjonale reguleringsmyndigheten.

3. Når den nasjonale reguleringsmyndigheten mottar en søknad i henhold til nr. 2, skal myndigheten vurdere om nettgjestingstilbyderen har godtgjort at den ikke kan dekke sine kostnader i samsvar med nr. 1, og at bærekraften til tilbyderens innenlandske avregningsmodell dermed vil være truet. Vurderingen av bærekraften til den innenlandske avregningsmodellen skal bygge på relevante objektive faktorer som er spesifikke for nettgjestingstilbyderen, herunder objektive variasjoner mellom nettgjestingstilbydere i den berørte medlemsstaten og det nasjonale pris- og inntektsnivået. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal tillate tilleggsavgiften dersom vilkårene fastsatt i nr. 1 og dette nummer er oppfylt.

4. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal innen en måned etter å ha mottatt en søknad i henhold til nr. 2 tillate tilleggsavgiften, med mindre søknaden åpenbart er ubegrunnet eller ikke inneholder tilstrekkelige opplysninger. Dersom den nasjonale reguleringsmyndigheten anser søknaden som åpenbart ubegrunnet, eller at det ikke er framlagt tilstrekkelige opplysninger, skal den innen en ny frist på to måneder og etter å ha gitt nettgjestingstilbyderen mulighet til å bli hørt, treffe en endelig beslutning om tilleggsavgiften skal tillates, endres eller avvises.

*Artikkel 6d***Gjennomføring av ordningen for normal bruk og varig avskaffelse av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet**

1. For å sikre ensartet anvendelse av artikkel 6b og 6c skal Kommisjonen innen 15. desember 2016 og etter samråd med BEREC vedta gjennomføringsrettsakter om fastsettelse av nærmere regler for anvendelsen av ordningen for normal bruk, om metoden for å vurdere om avskaffelsen av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet er bærekraftig, og om søknaden som en nettgjestingstilbyder skal inngi i forbindelse med denne vurderingen. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 6 nr. 2.

2. Når det gjelder artikkel 6b, skal Kommisjonen når den vedtar gjennomføringsrettsakter om fastsettelse av nærmere regler for anvendelsen av ordningen for normal bruk, ta hensyn til følgende:

- a) utviklingen i pris- og forbruksmønstre i medlemsstatene,
- b) graden av tilnærming mellom innenlandske prisnivåer i Unionen,

- c) reise­møn­strene i Unionen,
  - d) eventuelle konstaterbare risikoer for vridning av konkurransen og investeringsincentiver i hjemmemarkeder og besøkte markeder.
3. Når det gjelder artikkel 6c, skal Kommisjonen når den vedtar gjennomføringsrettsakter om fastsettelse av nærmere regler for metoden for å vurdere om avskaffelsen av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet er bærekraftig, legge følgende til grunn:
- a) fastsettelsen av de samlede faktiske og forventede kostnadene ved levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet på grunnlag av faktiske nettgjestingspriser i engrosleddet for ubalansert trafikk og en rimelig andel av samkostnadene og felleskostnadene som er nødvendige for å levere regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet,
  - b) fastsettelsen av samlede faktiske og forventede inntekter fra levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet,
  - c) forbruket av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet og det innenlandske forbruket til nettgjestingstilbyderens kunder,
  - d) konkurranse-, pris- og inntektsnivået i det innenlandske markedet og eventuelle konstaterbare risikoer for at nettgjesting til innenlandske sluttbrukerpriser vil påvirke utviklingen av disse prisene merkbart.
4. Kommisjonen skal regelmessig gjennomgå gjennomføringsrettsakter vedtatt i henhold til nr. 1 på bakgrunn av markedsutviklingen.
5. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal nøye overvåke og føre tilsyn med anvendelsen av ordningen for normal bruk og tiltakene for varig avskaffelse av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet, og skal ta størst mulig hensyn til relevante objektive faktorer som er spesifikke for den berørte medlemsstaten, og til relevante objektive variasjoner mellom nettgjestingstilbydere. Med forbehold for framgangsmåten fastsatt i artikkel 6c nr. 3 skal den nasjonale reguleringsmyndigheten i god tid håndheve kravene i artikkel 6b og 6c og gjennomføringsrettsaktene vedtatt i henhold til nr. 1 i denne artikkel. Den nasjonale reguleringsmyndigheten kan når som helst kreve at nettgjestingstilbyderen endrer eller avviker tilleggsavgiften dersom den ikke oppfyller kravene i artikkel 6b eller 6c. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal hvert år underrette Kommisjonen om anvendelsen av artikkel 6b og 6c og denne artikkel.

Artikkel 6e

Levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet

1. Med forbehold for annet ledd skal en nettgjestingstilbyder som innkrever en tilleggsavgift for forbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som overskrider en grense i en ordning for normal bruk, oppfylle følgende krav (eksklusive mva.):
- a) En tilleggsavgift for foretatte regulerte nettgjestingsanrop, sendte regulerte nettgjestings-SMS-er eller brukte regulerte datanettgjestingstjenester skal ikke overstige de høyeste engrosprisene fastsatt i henholdsvis artikkel 7 nr. 2, artikkel 9 nr. 1 og artikkel 12 nr. 1.
  - b) Summen av den innenlandske sluttbrukerprisen og en eventuell tilleggsavgift for foretatte regulerte nettgjestingsanrop, sendte regulerte nettgjestings-SMS-er eller brukte regulerte datanettgjestingstjenester skal ikke overstige henholdsvis 0,19 euro per minutt, 0,06 euro per SMS og 0,20 euro per brukte megabyte.
  - c) En tilleggsavgift for mottatte regulerte nettgjestingsanrop skal ikke overstige det veide gjennomsnittet av de høyeste mobiltermineringstakstene i Unionen som er fastsatt i samsvar med nr. 2.

Nettgjestingstilbydere skal ikke innkreve en tilleggsavgift for en mottatt nettgjestings-SMS eller en mottatt talepostmelding. Dette berører ikke andre gjeldende priser, for eksempel prisen for å høre på disse meldingene.

Nettgjestingstilbydere skal ta betalt per sekund for foretatte nettgjestingsanrop. Nettgjestingstilbydere kan kreve betaling for en innledende minsteperode på høyst 30 sekunder for foretatte anrop. Nettgjestingstilbyderne skal kreve betaling av sine kunder per kilobyte for levering av regulerte datanettgjestingstjenester, med unntak av MMS-er, som kan kreves betalt per enhet. I et slikt tilfelle kan den sluttbrukerprisen som en nettgjestingstilbyder kan kreve av sin nettgjestingskunde for overføring eller mottak av regulerte nettgjestings-MMS-er, ikke overskride den høyeste sluttbrukerprisen for regulerte datanettgjestingstjenester fastsatt i første ledd.

I tidsrommet nevnt i artikkel 6f nr. 1 er dette nummer ikke til hinder for tilbud som innebærer at nettgjestingskunder mot et daglig beløp eller et annet fast periodisk beløp kan forbruke en viss mengde regulerte nettgjestingstjenester, forutsatt at forbruk av den samlede mengden fører til en enhetspris for foretatte regulerte nettgjestingsanrop, mottatte anrop, sendte SMS-er og brukte datanettgjestingstjenester som ikke overstiger respektive innenlandske sluttbrukerpriser og den høyeste tilleggsavgiften som fastsatt i første ledd i dette nummer.

2. Kommisjonen skal innen 31. desember 2015, etter samråd med BEREC og med forbehold for annet ledd i dette nummer, vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter det veide gjennomsnittet av de høyeste mobiltermineringstakstene nevnt nr. 1 første ledd bokstav c). Kommisjonen skal gjennomgå disse gjennomføringsrettsaktene årlig. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 6 nr. 2.

Det veide gjennomsnittet av de høyeste mobiltermineringstakstene skal bygge på følgende kriterier:

- a) de høyeste mobiltermineringstakstene som er pålagt engrosmarkedet for taleanropsterminering i individuelle mobilnett av de nasjonale reguleringsmyndighetene i samsvar med artikkel 7 og 16 i rammedirektivet og artikkel 13 i tilgangsdirektivet, og
- b) samlet antall abonnenter i medlemsstatene.

3. Nettgjestingstilbydere kan tilby og nettgjestingskunder kan uttrykkelig velge en annen nettgjestingstakst enn den som er fastsatt i samsvar med artikkel 6a, 6b og 6c og nr. 1 i denne artikkel, som gir nettgjestingskundene rett til en annen takst for regulerte nettgjestingstjenester enn de ville ha fått dersom de ikke hadde gjort et slikt valg. Nettgjestingstilbyderen skal påminne disse nettgjestingskundene om hvilke nettgjestingsfordeler de dermed vil gå glipp av.

Med forbehold for første ledd skal nettgjestingstilbydere automatisk anvende en takst fastsatt i samsvar med artikkel 6a og 6b og nr. 1 i denne artikkel for alle eksisterende og nye nettgjestingskunder.

En nettgjestingskunde kan når som helst anmode om å bytte til eller fra en takst fastsatt i samsvar med artikkel 6a, 6b og 6c og nr. 1 i denne artikkel. Når nettgjestingskunder uttrykkelig velger å bytte fra eller tilbake til en takst fastsatt i samsvar med artikkel 6a, 6b og 6c og nr. 1 i denne artikkel, skal et slikt bytte foretas innen én virkedag etter mottak av anmodningen, være kostnadsfritt og ikke innebære vilkår eller begrensninger for andre deler av abonnementet enn nettgjesting. Nettgjestingstilbydere kan utsette byttet inntil den tidligere nettgjestingstaksten har vært gjeldende i en nærmere fastsatt minsteperode som ikke kan overskride to måneder.

4. Nettgjestingstilbydere skal sikre at en kontrakt som omfatter noen form for regulert nettgjestingstjeneste i sluttbrukerleddet, angir de viktigste kjennetegnene ved den tilbudte regulerte nettgjestingstjenesten i sluttbrukerleddet, herunder særlig

- a) den eller de spesifikke takstplanene og, for hver takstplan, typen tjenester som tilbys, herunder kommunikasjonsvolumer,
- b) eventuelle begrensninger som pålegges for forbruket av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som leveres til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris, særlig tallfestede opplysninger om hvordan en eventuell ordning for normal bruk får anvendelse, med henvisning til de viktigste pris- og mengdeparametrene eller andre parametre for den berørte regulerte nettgjestingstjenesten i sluttbrukerleddet som er levert.

Nettgjestingstilbydere skal offentliggjøre opplysningene nevnt i første ledd.

Artikkel 6f

Tilleggsavgifter for nettgjesting i overgangsperioden

1. Fra 30. april 2016 til 14. juni 2017 kan nettgjestingstilbydere innkreve en tilleggsavgift i tillegg til den innenlandske sluttbrukerprisen for levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet.

2. Artikkel 6e får tilsvarende anvendelse i tidsrommet nevnt i nr. 1 i denne artikkel.»

6) Artikkel 8, 10 og 13 utgår.

7) I artikkel 14 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal annet ledd lyde:

«Disse grunnleggende individuelle prisopplysningene skal uttrykkes i valutaen i fakturaen fra kundens innenlandske tilbyder og inneholde opplysninger om

- a) en eventuell ordning for normal bruk som nettgjestingskunden er omfattet av i Unionen, og tilleggsavgifter som gjelder ved overskridelse av en grense i ordningen for normal bruk, og
- b) en eventuell tilleggsavgift som er innkrevd i samsvar med artikkel 6c.»

b) I nr. 1 skal sjette ledd lyde:

«Første, annet, fjerde og femte ledd, unntatt henvisningen til ordningen for normal bruk og tilleggsavgiften som er innkrevd i samsvar med artikkel 6c, får også anvendelse på tale- og SMS-nettgjestingstjenester som brukes av nettgjestingskunder som reiser utenfor Unionen, og som leveres av en nettgjestingstilbyder.»

c) Nytt nr. 2a skal lyde:

«2a. Nettgjestingstilbyderen skal sende en melding til nettgjestingskunden når vedkommende bruker opp den gjeldende mengden som tilsvarer normal bruk av regulerte tale- eller SMS-nettgjestingstjenester, eller når en bruksgrense som får anvendelse i samsvar med artikkel 6c. Meldingen skal inneholde opplysninger om tilleggsavgiften som vil bli innkrevd dersom nettgjestingskunden bruker flere regulerte tale- eller SMS-nettgjestingstjenester. Hver kunde har rett til å kreve at deres nettgjestingstilbyder slutter å sende slike meldinger, og til når som helst og kostnadsfritt å anmode om at nettgjestingstilbyderen yter denne tjenesten igjen.»

d) Nr. 3 skal lyde:

«3. Nettgjestingstilbydere skal gi alle kunder fullstendige opplysninger om gjeldende nettgjestingspriser når abonnementet tegnes. De skal også uten unødig opphold gi sine nettgjestingskunder ajourførte opplysninger om gjeldende nettgjestingspriser hver gang prisene endres.

Nettgjestingstilbydere skal deretter med jevne mellomrom sende en påminnelse til alle kunder som har valgt en annen takst.»

8) I artikkel 15 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Ved hjelp av en automatisk melding skal nettgjestingstilbyderen underrette nettgjestingskunden om at denne bruker regulerte datanettgjestingstjenester, og gi grunnleggende individuelle opplysninger om hvilke takster som gjelder (i valutaen i fakturaen fra kundens innenlandske tilbyder) for levering av regulerte datanettgjestingstjenester til denne nettgjestingskunden i vedkommende medlemsstat, med mindre kunden har meddelt sin nettgjestingstilbyder at han/hun ikke ønsker disse opplysningene.

Disse grunnleggende individuelle takstopplysningene skal omfatte opplysninger om

- a) en eventuell ordning for normal bruk som nettgjestingskunden er omfattet av i Unionen, og tilleggsavgifter som gjelder ved overskridelse av en grense i ordningen for normal bruk, og
- b) en eventuell tilleggsavgift som er innkrevd i samsvar med artikkel 6c.

Opplysningene skal leveres til nettgjestingskundens mobilenhet, for eksempel via en tekstmelding, en e-post eller et sprettoppvinde på mobilenheten, hver gang nettgjestingskunden reiser inn i en annen medlemsstat enn den der hans/hennes innenlandske tilbyder er, og for første gang begynner å bruke en datanettgjestingstjeneste i denne medlemsstaten. Opplysningene skal gis kostnadsfritt i det øyeblikk nettgjestingskunden begynner å bruke en regulert datanettgjestingstjeneste, i en egnet form som gjør den lett å motta og forstå.

En kunde som har meddelt sin nettgjestingstilbyder at han/hun ikke ønsker de automatiske takstopplysningene, har rett til når som helst og kostnadsfritt å anmode om at nettgjestingstilbyderen yter denne tjenesten igjen.»

b) Nytt nr. 2a skal lyde:

«2a. Nettgjestingstilbyderen skal sende en melding når den gjeldende mengden som tilsvarer normal bruk av regulerte datanettgjestingstjenester, er brukt opp eller en bruksgrense som får anvendelse i samsvar med artikkel 6c, er nådd. Meldingen skal inneholde opplysninger om tilleggsavgiften som vil bli innkrevd dersom nettgjestingskunden bruker flere regulerte datanettgjestingstjenester. Hver kunde har rett til å kreve at deres nettgjestingstilbyder slutter å sende slike meldinger, og til når som helst og kostnadsfritt å anmode om at nettgjestingstilbyderen yter denne tjenesten igjen.»

c) I nr. 3 skal første ledd lyde:

«3. Alle nettgjestingstilbydere skal gi alle sine nettgjestingskunder mulighet til etter eget ønske og kostnadsfritt å velge en funksjon som gir opplysninger til rett tid om det samlede forbruket uttrykt i volum eller i valutaen som nettgjestingskunden faktureres i for regulerte datanettgjestingstjenester, og som garanterer at de samlede utgiftene for regulerte datanettgjestingstjenester, unntatt MMS-er som faktureres per enhet, i et bestemt tidsrom ikke overskrider en fastsatt utgiftsgrense uten kundens uttrykkelige samtykke.»

d) I nr. 6 skal første ledd lyde:

«6. Denne artikkel får, med unntak av nr. 5, nr. 2 annet ledd og nr. 2a, og med forbehold for annet og tredje ledd i dette nummer, også anvendelse på datanettgjestingstjenester som brukes av nettgjestingskunder som reiser utenfor Unionen, og som leveres av en nettgjestingstilbyder.»

9) I artikkel 16 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Nasjonale reguleringsmyndigheter skal nøye overvåke og føre tilsyn med nettgjestingstilbydere som benytter seg av artikkel 6b og 6c og artikkel 6e nr. 3.»

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. De nasjonale reguleringsmyndighetene skal offentliggjøre ajourførte opplysninger om anvendelsen av denne forordning, særlig artikkel 6a, 6b, 6c, 6e, 7, 9 og 12, på en måte som gjør opplysningene lett tilgjengelige for de berørte parter.»

10) Artikkel 19 skal lyde:

«Artikkel 19

Gjennomgåelse

1. Kommisjonen skal innen 29. november 2015 innlede en gjennomgåelse av engrosmarkedet for nettgjesting for å vurdere hvilke tiltak som er nødvendige for å kunne avskaffe tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet innen 15. juni 2017. Kommisjonen skal blant annet gjennomgå graden av konkurranse i nasjonale engrosmarkeder, og skal særlig vurdere nivået på påløpte engroskostnader og anvendte engrospriser og konkurransesituasjonen for operatører med begrenset geografisk rekkevidde, herunder forretningsavtalers innvirkning på konkurransen og operatørens mulighet til å dra nytte av stordriftsfordeler. Kommisjonen skal også vurdere konkurranseutviklingen i sluttbrukermarkedet for nettgjesting og eventuelle konstaterbare risikoer for vridning av konkurransen og investeringsincentiver i hjemmemarkeder og besøkte markeder. Når Kommisjonen vurderer hvilke tiltak som er nødvendige for å kunne avskaffe tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet, skal den ta hensyn til behovet for å sikre at tilbydere av besøkte nett kan få dekket alle kostnadene ved levering av regulerte nettgjestingstjenester i engrosleddet, herunder samkostnadene og felleskostnadene. Kommisjonen skal også ta hensyn til behovet for å hindre permanent nettgjesting eller unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet for andre formål enn levering av regulerte nettgjestingstjenester til nettgjestingstilbydernes kunder i de periodene sistnevnte er på reise i Unionen.

2. Kommisjonen skal innen 15. juni 2016 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om resultatet av gjennomgåelsen nevnt i nr. 1.

Rapporten skal ledsages av et egnet forslag til regelverk, etter at en offentlig høring er gjennomført, for å endre engrosprisene for regulerte nettgjestingstjenester fastsatt i denne forordning, eller for å sikre en annen løsning på problemene som er avdekket på engrosnivå, for å avskaffe tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet innen 15. juni 2017.

3. Dessuten skal Kommisjonen annethvert år etter framleggelsen av rapporten nevnt i nr. 2 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet. Hver rapport skal blant annet omfatte en vurdering av

- a) tilgjengeligheten av og kvaliteten på tjenester, herunder dem som er et alternativ til regulerte tale-, SMS- og datanettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, særlig på bakgrunn av den tekniske utvikling,
- b) graden av konkurranse innenfor både sluttbruker- og engrosmarkedet for nettgjesting, særlig konkurransesituasjonen for små, uavhengige eller nystartede tilbydere, herunder forretningsavtalers innvirkning på konkurransen og graden av samtrafikk mellom tilbydere,
- c) i hvilken utstrekning gjennomføringen av strukturiltakene fastsatt i artikkel 3 og 4 har resultert i en konkurranseutvikling i det indre marked for regulerte nettgjestingstjenester.

4. For å vurdere konkurranseutviklingen i nettgjestingsmarkedene i Unionen skal BEREC regelmessig samle inn opplysninger fra nasjonale reguleringsmyndigheter om utviklingen av sluttbruker- og engrospriser for regulerte tale-, SMS- og datanettgjestingstjenester. Disse opplysningene skal meddeles Kommisjonen minst to ganger i året. Kommisjonen skal offentliggjøre dem.

På grunnlag av opplysningene som er samlet inn, skal BEREC også regelmessig rapportere om utviklingen av pris- og forbruksmønstre i medlemsstatene for både innenlandske tjenester og nettgjestingstjenester og utviklingen av faktiske nettgjestingspriser i engrosleddet for ubalansert trafikk mellom nettgjestingstilbydere.

BEREC skal også hvert år samle inn opplysninger fra nasjonale reguleringsmyndigheter om hvorvidt de forskjellige takstene som tilbyderne tilbyr sine kunder, er oversiktlige og sammenlignbare. Kommisjonen skal offentliggjøre disse opplysningene og resultatene.»

Artikkel 8

Endring av direktiv 2002/22/EF

I direktiv 2002/22/EF skal artikkel 1 nr. 3 lyde:

«3. Nasjonale tiltak som gjelder sluttbrukernes tilgang til eller bruk av tjenester og applikasjoner via elektroniske kommunikasjonsnett, skal respektere fysiske personers grunnleggende rettigheter og friheter, herunder med hensyn til personvern og rettfærdig rettergang, som definert i artikkel 6 i Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter.»

Artikkel 9

Revisjonsklausul

Kommisjonen skal innen 30. april 2019 og deretter hvert fjerde år gjennomgå artikkel 3, 4, 5 og 6 og framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om gjennomgåelsen, ved behov sammen med egnede forslag til regelverk med sikte på endring av denne forordning.

Artikkel 10

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

1. Denne forordning trer i kraft den tredje dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Den får anvendelse fra 30. april 2016, med unntak av følgende bestemmelser:
  - a) Dersom regelverksakten som skal vedtas som følge av forslaget nevnt i artikkel 19 nr. 2 i forordning (EU) nr. 531/2012, har fått anvendelse 15. juni 2017, får artikkel 7 nr. 5 i denne forordning når det gjelder artikkel 6a–6d i forordning (EU) nr. 531/2012, artikkel 7 nr. 7 bokstav a)–c) i denne forordning og artikkel 7 nr. 8 bokstav a), b) og d) i denne forordning anvendelse fra nevnte dato.

Dersom nevnte regelverksakt ikke har fått anvendelse 15. juni 2017, får artikkel 7 nr. 5 i denne forordning, når det gjelder artikkel 6f i forordning (EU) nr. 531/2012, fortsatt anvendelse inntil nevnte regelverksakt får anvendelse.

Dersom den nevnte regelverksakten får anvendelse etter 15. juni 2017, får artikkel 7 nr. 5 i denne forordning, når det gjelder artikkel 6a–6d i forordning (EU) nr. 531/2012, artikkel 7 nr. 7 bokstav a)–c) i denne forordning og artikkel 7 nr. 8 bokstav a), b) og d) anvendelse fra anvendelsesdatoen for den nevnte regelverksakten.

- b) Overføringen av gjennomføringsmyndighet til Kommisjonen i artikkel 7 nr. 4 bokstav c) i denne forordning og, når det gjelder artikkel 6d og artikkel 6e nr. 2 i forordning (EU) nr. 531/2012, i artikkel 7 nr. 5 i denne forordning får anvendelse fra 29. november 2015.
  - c) Artikkel 5 nr. 3 får anvendelse fra 29. november 2015.
  - d) Artikkel 7 nr. 10 i denne forordning får anvendelse fra 29. november 2015.
3. Medlemsstatene kan fram til 31. desember 2016 opprettholde nasjonale tiltak, herunder ordninger med egenkontroll, som er innført før 29. november 2015, og som ikke er i samsvar med artikkel 3 nr. 2 eller 3. De berørte medlemsstatene skal innen 30. april 2016 underrette Kommisjonen om disse tiltakene.
4. Bestemmelsene i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1203/2012⁽¹⁾ om det tekniske tiltaket for gjennomføring av tilgang til lokale datanettgjestingstjenester i et besøkt nett får fortsatt anvendelse i forbindelse med atskilt salg av regulerte datanettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet inntil gjennomføringsrettsakten nevnt i artikkel 7 nr. 4 bokstav c) i denne forordning er vedtatt.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 25. november 2015.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

N. SCHMIT

Formann

⁽¹⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1203/2012 av 14. desember 2012 om atskilt salg av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet i Unionen (EUT L 347 av 15.12.2012, s. 1).